

6. WIZYTA PANA PRZYRODNIKA

Drodzy Czytelnicy,

Wizyta w naszym przedszkolu pana weterynarza zawsze niesie ze sobą szereg niespodzianek i wręcz nieopisanych wrażeń, oczywiście bardzo przyjemnych i pozytywnych. Tym razem wspólnie z

naszym przesympatycznym gościem zastanawialiśmy się nad tym, czy przyniesione przez niego zwierzątka, oprócz tego że są **zwierzętkami egzotycznymi**, mogą być hodowane przez nas w domu.

Bardzo szybko okazało się, że co prawda możemy je mieć w swoich domach, ale powinniśmy wówczas dokładnie zapoznać się z ich pochodzeniem i zwyczajami. Tak więc w trakcie wizyty pana miłośnika zwierząt, naszym oczom ukazywały się jego pupile. Mamy nadzieję, że dużo zapamiętaliśmy i uda nam się opowiedzieć o nich jak najwięcej. Zaczniemy zatem od koszatniczek.

Koszatniczki - zwierzątka te pochodzą z Chile. Na wolności skupiają się w wielkich stadach i wspólnie budują sieć podziemnych korytarzy i tuneli, które służą im za schronienie. Narazone są bowiem na ataki drapieżników, przez których często dożywają tylko do 3 roku życia. W niewoli natomiast długość życia koszatniczek wzrasta. Brak drapieżników i lepsze warunki żywieniowe powodują, iż zwierzęta te dożywają nawet do 9 roku życia. Koszatniczki to zwierzątka bardzo towarzyskie. Gdy już postanowimy trzymać je w swoich domach, musimy koniecznie pamiętać o zapewnieniu im towarzystwa, gdyż bardzo nie lubią samotności.

Są to zwierzątka niezwykle przyjazne wobec ludzi.

Człowiek jest w stanie przy odrobinie wysiłku bardzo szybko je oswoić. Karmiąc koszatniczki pamiętajmy o tym, że zjedzą wszystko, co tylko im damy, pod żadnym pozorem nie może to być cukier ani

produkty zawierające go w swoim składzie, gdyż zwierzątka te mają tendencję do zapadania na cukrzycę. Musimy zatem pamiętać, że koszatniczki to nie chomiki i świnki morskie. Mieszkanie koszatniczek powinno być przestronne, piętrowe, żeby mogły wspinać się, skakać i co chwila zmieniać poziom. Najlepsze dla nich są klatki metalowe. Drewno i plastik jest w stanie bardzo szybko zniknąć za sprawą ostrych ząbków tychże zwierzątek. Pamiętajmy o tym decydując się na trzymanie ich w domu.

Papuzki faliste - ich ojczyzną jest Australia, gdzie występują i żyją w olbrzymich stadach. Ptaki te jednak mogą być hodowane również w domu. Są jednymi z najmniejszych papug, ale dzięki wydłużonemu ogonowi wydają się znacznie większe niż są w rzeczywistości. Zachwycają

wszystkich swą piękną barwą. Papuzki faliste są bardzo żywotne. Nieustannie buszują po klatce i zachwycają nas swoimi pięknymi głosami. Każda nowa rzecz, która znajduje się w ich lokum, musi być przez nie dokładnie zbadana. Ptaki te nie

lubią samotności. Wolą stadne życie, wtedy czują się lepiej, są szczęśliwe. Ciągłe się iskają i pomagają sobie nawzajem w czyszczeniu upierzenia. Zdarza się, iż dochodzi między nimi do kłótni, na szczęście z reguły niegroźnych.

Wąż boa - jest to wąż z rodziny dusicieli. Zamieszkuje lasy i tereny trawiaste od południowego Meksyku do Argentyny. W zależności od płci osiąga różne rozmiary. Hodowane w niewoli samce dorastają do 2,5 m, natomiast samice nawet do 4 m, przy wadze 25 - 40 kg. Trzymając je w domach

musimy pamiętać o tym, że karmi się je gryzoniami. Zwierzęta te są aktywne przeważnie nocą. Wąż boa nie jest groźny dla człowieka, oczywiście rozważnego człowieka. Mimo to bywa zabijany, gdy wchodzi w kontakt z ludźmi, ze strachu lub dla pięknej i cennej skóry. Z tych powodów jest to gatunek zagrożony wyginięciem.

Piesek preriowy (nieświszczuk) - jest to rodzaj ssaka z rodziny wiewiórkowatych. Nieświszczuki to nieduże gryzonie, bardzo lubiące kopać obszerne norki. Nazywane są *pieskami*, ponieważ w chwili zagrożenia wydają odgłosy podobne do szczekania. Są zwierzątkami roślinożernymi.

Żaba rzekotka - jest to jedyny w Europie gatunek *żaby drzewnej*, żyjącej na gałęziach drzew i krzewów. Rzekotka jest niewielkim płazem dochodzącym do 5 cm długości i o lekko wydłużonej budowie ciała. Nogi rzekotki mają długie palce, zakończone buławkowatymi przylgami służącymi jej do utrzymania się na gładkiej powierzchni liści. Nogi tylne są długie. Oczy duże, wyłupiaste. Mając okazję

dotknięcia żaby zachwyceni byliśmy gładkością jej skóry na grzbiecie oraz nieznaczną chropowatością na brzuchu i bokach. Zasadniczym kolorem grzbietu rzekotki jest zieleń, jednak w zależności od podłoża, pory roku oraz wilgotności może ona przybierać różne odcienie, od bardzo ciemnego po żółty.

To wszystko. Nasz zasób wiedzy powiększył się o nowe nazwy. Tym razem przedziwnych zwierząt. Na tego typu zajęciach zawsze mamy okazję dowiedzieć się wielu ciekawych informacji. Mamy również nadzieję, że informacje te na długo zostaną w naszej pamięci i będziemy mogli się nimi dzielić. A to, czy powinniśmy takie zwierzątka hodować w domach, pozostawiamy Waszej wyobraźni, gdyż nam przedszkolakom wszystko zawsze wydaje się bardzo fajne i nie zawsze racjonalnie myślimy o swoim bezpieczeństwie.

Nina Głodek

